

פרשת בא

פרקים יב' - יג'

שם הידעון: _____

הקף את המילים שהם 'פעולה' כמו בדוגמא:

(א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהֱרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: (ב) הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֲדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה: (ג) דַּבְּרוּ אֶל כָּל עַדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּעֶשֶׂר לַחֲדָשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׁה לְבֵית אָבִת שֶׁה לְבֵית: (ד) וְאִם יִמְעַט הַבַּיִת מִהֵיוֹת מֹשֶׁה וְלָקַח הוּא וַיִּשְׁכְּנוּ הַקָּרֵב אֶל בֵּיתוֹ בְּמִכְסֵת נֹפֶשֶׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוּ תִכְסּוּ עַל הַשֶּׁה: (ה) שֶׁה תָּמִים זָכַר בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן הַכֹּבָשִׁים וּמִן הָעִזִּים תִּקְחוּ: (ו) וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַזֶּה וַיִּשְׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קְהַל עַדַת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֲרָבִים: (ז) וְלָקַחוּ מִן הַדָּם וַנִּתְּנוּ עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל הַמַּשְׁקוּף עַל הַבְּתִימִים אֲשֶׁר יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם: (ח) וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר בְּלִילָה הַזֶּה צָלִי אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל מֵרָרִים יֹאכְלֵהוּ: (ט) אֶל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נֹא וּבָשָׂל מִבָּשָׂל בְּמַיִם כִּי אִם צָלִי אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל כְּרַעְיוֹ וְעַל קֶרְבּוֹ: (י) וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וְהִנְתַּר מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ: (יא) וְכָכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם חֲגָרִים נְעֻלֵיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם בְּיַדְכֶם וְאִכְלַתֶּם אֹתוֹ בְּחִפְזוֹן פֶּסַח הוּא לֵה': (יב) וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה וְהִפִּיתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעֲשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי ה': (יג) וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבְּתִימִים אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׁם וְרִאִיתִי אֶת הַדָּם וּפִסַּחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא יִהְיֶה בְּכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית בְּהַכְּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: (יד) וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזָכְרוֹן וְחִגְתֶּם אֹתוֹ חַג לֵה' לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּחְגְּלוּ: (טו) שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ אֲד בַּיּוֹם הַרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר מִבְּתִיכֶם כִּי כָּל אֹכֵל חֵמֶץ וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הַרִאשׁוֹן עַד יוֹם הַשְּׁבִיעִי: (טז) וּבַיּוֹם הַרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶה לֹא יַעֲשֶׂה בָהֶם אֲד אֲשֶׁר יֹאכֵל לְכָל נֶפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם: (יז) וּשְׁמֵרְתֶם אֶת הַמִּצּוֹת כִּי בְעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמֵרְתֶם אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם: (יח) בְּרִאשׁוֹן בְּאֶרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ בְּעֶרְבֵי תֹאכְלוּ מִצַּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֹשְׂרִים לַחֲדָשׁ בְּעֶרְבֵי: (יט) שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֵר לֹא יִמָּצֵא בְּבִתֵיכֶם כִּי כָּל אֹכֵל מִחֻמָּצַת וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַדֵת יִשְׂרָאֵל בְּגֵר וּבְאִזְרַח הָאֶרֶץ: (כ) כָּל מִחֻמָּצַת לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵי־בִתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מִצּוֹת: (כא) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכּוֹ וַיִּקְחוּ לָכֶם צֹאן

למשפחתיכם ושחטו הפסח: (כב) ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: (כג) ועבר ה' לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח ה' על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: (כד) ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: (כה) והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן ה' לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: (כו) והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: (כז) ויאמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: (כח) וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה ה' את משה ואהרן כן עשו: (כט) ויהי בחצי הלילה וה' הפך כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: (ל) ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת: (לא) ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את ה' כדברכם: (לב) גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי: (לג) ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: (לד) וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכמם: (לה) ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: (לו) וה' נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלו וינצלו את מצרים: (לז) ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: (לח) וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: (לט) ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: (מ) ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: (מא) ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים: (מב) ליל שמרים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה לה' שמרים לכל בני ישראל לדרתם: (מג) ויאמר ה' אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו: (מד) וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: (מה) תושב ושכיר לא יאכל בו: (מו) בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשפרו בו: (מז) כל עדת ישראל יעשו אתו: (מח) וכי יגור אתך גר ועשה פסח לה' המול לו כל

זָכַר וְאִזּוּ יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל עָרַל לֹא יֵאָכֵל בּוֹ : (מט) תּוֹרָה אַחַת יְהִי לְאֶזְרַח
וְלִגְר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם : (נ) וַיַּעֲשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה וְאֵת אֶהֱרֹן בֶּן עֲשׂוֹ : (נא)
וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא ה' אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל צְבָאוֹתָם : (א) וַיִּדְבֹר ה' אֶל
מֹשֶׁה לֵאמֹר : (ב) קִדֵּשׁ לִי כָּל בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רֶחֶם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא : (ג)
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם זְכוֹר אֵת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאוּתֶם מִמִּצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים כִּי בְּחֹזֶק יָד
הוֹצִיא ה' אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ : (ד) הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב : (ה) וְהָיָה כִּי
יִבְיָאֵךְ ה' אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵתֵת לְךָ אֶרֶץ
זֹבַת חֶלֶב וְדִבְשׁ וְעַבְדֶּתְךָ אֵת הָעַבְדָּה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה : (ו) שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי חַג לַה' : (ז) מִצֹּת יֵאָכֵל אֵת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא יִרְאָה לְךָ חֶמֶץ וְלֹא יִרְאָה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל
גִּבְלֶךָ : (ח) וְהִגַּדְתָּ לְבָנֶיךָ בַיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעָבוּר זֶה עָשָׂה ה' לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם : (ט) וְהָיָה לְךָ
לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת ה' בְּפִיךָ כִּי בְיַד חֲזָקָה הוֹצֵאתֶךָ ה' מִמִּצְרַיִם :
(י) וְשִׁמְרַתְךָ אֵת חֲזָקָה הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים זְמִימָה : (יא) וְהָיָה כִּי יִבְיָאֵךְ ה' אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וּלְאַבְרָהָם וּנְתַנָּה לְךָ : (יב) וְהִעֲבַרְתָּ כָּל פֶּטֶר רֶחֶם לַה' וְכָל פֶּטֶר שֶׁגֵר בְּהֵמָה אֲשֶׁר
יְהִי לְךָ הַזְּכָרִים לַה' : (יג) וְכָל פֶּטֶר חֶמֶר תִּפְדֶּה בְּשֵׁה וְאִם לֹא תִפְדֶּה וְעַרְפָּתוֹ וְכָל בְּכוֹר אָדָם
בְּבְנֶיךָ תִּפְדֶּה : (יד) וְהָיָה כִּי יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מָה זֹאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ ה'
מִמִּצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים : (טו) וַיְהִי כִּי הִקְשָׁה פְרַעֲוֹה לְשַׁלְּחָנוּ וַיַּהַרְגֵהוּ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַה' כָּל פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדָּה :
(טז) וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכֶם וּלְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ ה' מִמִּצְרַיִם :